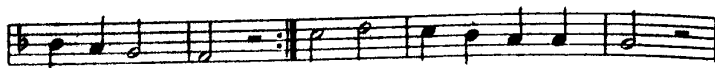
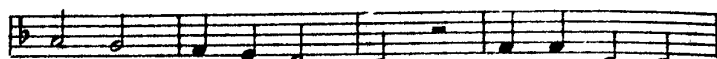

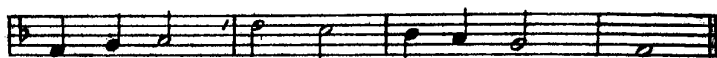
1. Co již dá - vní pro - ro - ci li - dem
Du-chem sva-tým po-hnu - ti vi - dě -

zvě-sto-va - li, Kri-sta Pá-na vtě-le - ní
ti si přá - li,

v ži - vot Pa-nny či - sté, to - ho jsme se

do-čka - li v tom - to ča-se ji - - - stě.

2. I na nebi andělům / zdálo se předivné / jeho svaté
vtělení / a velmi tajemné. / Od věků neslýchaná / milost
tak přehojná, / aby Bůh vzal na sebe / podobu člověka.

3. Obať k nám svou vlídnou tvář, / přežádoucí Pane, /
ať se hříchů odřeknem, / v lásce přebýváme. / Převzne-
šený hosti náš, / přijď k nám ve svátosti, / navštiv duše
pokorné / z nebeské výsosti.

4. Jakkoli jsme zhřešili, / o milost prosíme, / již jsme ne-
zasloužili; / k tobě se modlíme: / Učiň pro své vtělení, /
všemohoucí Pane, / ať s čistotou srdečnou / na tebe če-
káme.

5. Čiňme pravé pokání, / špatný život změňme, / jako
věrní sluhové / Pána vyčkávejme. / Stále stojí u dveří, /
ustavičně tluče, / zda by našel čistý dům / u tebe, člove-
če.

6. Jak můžem, usilujme, / o milost pracujme / a Krále
nejvyššího / vždy v svém srdci mějme. / Ó vtělený Ježí-
ši, / dej nám zde svou milost / a po tomto životě /
v nebi věčnou radost.

